

VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD

ZITTING 2020-2021

3 MAART 2021

**Hoorzitting: Nieuwe accenten/realisaties in de werking
van het Onderwijscentrum Brussel**

**Commissie voor Onderwijs en Vorming
van woensdag 3 maart 2021**

SAMENVATTEND VERSLAG

namens de Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw
uitgebracht door mevrouw Khadija ZAMOURI

Hebben aan de werkzaamheden deelgenomen:

Vaste leden: de heer Gilles Verstraeten, voorzitter, de heer Fouad Ahidar, de heer Arnaud Verstraete, mevrouw Khadija Zamouri

Andere leden: de heer Jan Busselen, de heer Pepijn Kennis

Verontschuldigd: mevrouw Hilde Sabbe

Dames en Heren,

De Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw organiseerde op woensdag 3 maart 2021 een hoorzitting met de heer Piet Vervaecke, directeur Onderwijscentrum Brussel, met betrekking tot nieuwe accenten/realisaties in de werking van het Onderwijscentrum Brussel.

Mevrouw Khadija Zamouri wordt aangeduid als verslaggever.

1. Toelichting door de heer Piet Vervaecke, directeur Onderwijscentrum Brussel

Bij het begin van de huidige beleidsperiode 2019-2024 heeft het Onderwijscentrum Brussel (OCB) nagedacht over een vernieuwde werking om nog beter op de onderwijsrevoluties en -uitdagingen te kunnen inspelen. In het kader van die heroriëntering heeft het OCB een aantal strategische doelen vastgelegd.

Twee concepten spelen een centrale rol in de werking van het OCB: *urban education* en stadsleerkracht.

Urban education is onderwijs dat niet alleen inspeelt op de uitdagingen van grootstedelijk onderwijs, maar ook ten volle gebruikmaakt van de eigenheden van de stad en de mogelijkheden die er aanwezig zijn. *Urban education* is gebaseerd op 6 pijlers. *Urban education* slaagt erin om te gaan met superdiversiteit en hanteert een brede waaier van gedifferentieerde maatregelen; het ent zich op de leefwereld van de Brusselse kinderen, jongeren en hun ouders en zoekt verbinding met hen; het werkt intensief samen met het brede netwerk in en rondom de school; het beschikt over de juiste inzichten over meertalig opgroeien en over de realiteit dat heel wat kinderen vanuit een armoedeachtergrond aan onderwijs participeren.

Een stadsleerkracht slaagt erin om op een efficiënte manier in grootstedelijk onderwijs aan de slag te gaan. Een stadsleerkracht heeft de nodige inzichten inzake *urban education*, houdt rekening met de uitdagingen en maakt daar ook gebruik van. Het OCB verwacht van stadsleerkrachten dat zij een aantal specifieke competenties hebben, zoals kunnen inspelen op grote verschillen in voorkennis en taalvaardigheid bij leerlingen, kunnen samenwerken met professionals uit een uitgebreid buurtnetwerk en uit verschillende sectoren, of nog het gedrag van leerlingen kunnen begrijpen vanuit culturele en sociale diversiteit. Het OCB verwacht dus heel wat extra vaardigheden van de stadsleerkrachten, die grote waardering voor die extra inspanningen verdienen.

Naast de invalshoek *urban education* hanteert het OCB een breder onderliggend onderwijskader dat een antwoord biedt op de vraag wat het doel van onderwijs is. Hiervoor valt het OCB terug op de insteek van Gert Biesta, maar ook van Kris Van Den Branden. Biesta benoemt 3 belangrijke doelen die we met onderwijs moeten bereiken: kwalificatie, socialisatie en subjectivering.

Kwalificatie betekent dat leerlingen voldoende kennis, vaardigheden en competenties op school moeten kunnen ontwikkelen om succesvol de onderwijsloopbaan te doorlopen en om later in de samenleving of in verschillende beroepsomgevingen goed te kunnen functioneren.

Daarnaast is het belangrijk dat leerlingen worden voorbereid op een leven als lid van de samenleving. Ze moeten dus binnen het onderwijs kennis kunnen maken met maatschappelijke

tradities, gewoontes, culturele en sociale omgangsvormen, normen en waarden leren kennen en daarmee leren omgaan.

Tot slot, is er nog de subjectivering of persoonlijkheidsontwikkeling. Onderwijs moet kinderen in staat stellen om hun eigen identiteit te ontwikkelen en autonomie te verwerven, maar ook om hun eigen drijfveren, passies, interesses te ontdekken. Ze moeten leren wie ze zijn, wat ze kunnen en wie ze willen worden.

Het is belangrijk dat we in het onderwijs op een evenwaardige manier aandacht besteden aan die 3 doelen, waarbinnen de leerlingen een aantal sleutelcompetenties moeten ontwikkelen.

Het OCB probeert om dat brede onderwijskader te verbinden aan het Brusselse kader van *urban education* en heeft dat vertaald in een missie en visie. Het OCB wil alle kinderen en jongeren een succesvolle onderwijsloopbaan geven door in te zetten op een professionalisering van de leerkrachten, zodat die vaardig worden om rond specifiek grootstedelijke thema's te werken. Het OCB heeft daarbij specifieke aandacht voor taalonderwijs, gelijke kansen, diversiteit en talenten. Maar ook andere thema's blijven belangrijk in de werking.

De 6 strategische doelstellingen, die voor een deel de werking van het OCB heroriënteren, zijn niet uit het niets tot stand gekomen. Het OCB is al heel lang actief binnen het Brusselse onderwijsveld en probeert vanuit ervaring en evaluatie zijn werking telkens een stukje bij te sturen en te heroriënteren met oog voor de uitdagingen voor de toekomst.

De zes strategische doelstellingen zijn de volgende: professionaliseren van stadsleerkrachten, expertise delen over *urban education*, inzetten op gelijke kansen, diversiteit en talenten, versterken van het taalonderwijs Nederlands, aandacht voor meertaligheid en aandacht voor kansarmoede.

Met betrekking tot de eerste doelstelling wil het OCB zich profileren als dé partner voor het professionaliseren van stadsleerkrachten. Binnen die doelstelling wil het OCB enerzijds inzetten op het aantrekken van sterke leerkrachten, maar ook aandacht geven aan het opleiden van leerkrachten tot stadsleerkrachten. Daartoe heeft het OCB een hele reeks begeleidingsinitiatieven opgezet en nieuwe aanpakken in zijn werking geïntroduceerd. Het OCB heeft daarbij extra aandacht voor nieuwe leerkrachten die instromen, starten en nog zoekende zijn.

Een van de nieuwe accenten die het OCB in zijn werking heeft ingevoerd, zijn de aanbodgerichte trajecten. Het OCB werkte vroeger altijd vraaggestuurd op basis van een ondersteuningsvraag die door een school werd gesteld, maar sinds dit schooljaar biedt het ook een aantal aanbodgerichte trajecten aan. Dat zijn vaste trajecten die vooraf worden uitgestippeld en waar de scholen op kunnen intekenen. Die trajecten gaan altijd over thema's die actueel zijn of die specifieke aandacht vragen. Omdat vanuit het Vlaamse onderwijsbeleid een belangrijke focus op de invoering van taalscreening wordt gelegd, heeft het OCB bv. beslist om taalscreening op te nemen in zijn aanbodgestuurde werking. Scholen kunnen daarop intekenen en worden dan specifiek begeleid om te kijken hoe ze taalscreening een plaats in hun werking kunnen geven.

Een tweede nieuw accent is zelfstandig leren. Leerkrachten professionaliseren meer en meer op heel verschillende en diverse manieren. De klassieke coaching, vorming en nascholing blijft heel belangrijk, maar er zijn nog veel andere vormen mogelijk zoals zelfstandig leren, waarbij

de leerkracht zonder begeleiding zelf een traject doorloopt. Het OCB biedt een aantal leerpaden aan, maar stelt ook digitale dossiers ter beschikking van de leerkrachten waarmee ze zelf aan de slag kunnen gaan.

Daarnaast is er een nieuwe hulplijn. Ondersteuningsaanvragen aan het OCB worden in principe voor een volledig schooljaar gesteld, maar om beter te kunnen inspelen op urgente noden tijdens het schooljaar, heeft het OCB een helpdesk opgericht zodat scholen doorheen het schooljaar een extra vraag kunnen stellen of extra nood kunnen formuleren. Als een startende leerkracht in het eerste leerjaar de methode niet kent die de school voor het aanvankelijk leesonderwijs gebruikt, dan kan de school vragen om die leerkracht te coachen zodat die de taalmethode beter leert kennen en vlot ingeschakeld kan worden. Op die manier probeert het OCB om dicht bij de school te staan en in te spelen op acute noden.

De projecten Brussel zoekt leerkrachten (BXL ZKT LKR) en Lesgeven in Brussel, de samenwerking met *Teach for Belgium* en de aanvangsbegeleiding zijn enkele voorbeelden van initiatieven die gericht zijn op het aantrekken en houden van leerkrachten in de Brusselse scholen. Het OCB tracht niet alleen scholieren warm te maken voor het beroep van leerkracht, maar ook studenten die een lerarenopleiding volgen te verbinden met Brussel en met het Brussels onderwijs en startende en meer ervaren leerkrachten naar Brussel te halen en in Brussel te houden. Voor een volledig overzicht van alle initiatieven en acties wordt verwezen naar de presentatie die aan het Brusselplatform werd gegeven.

Voor er sprake was van corona had het OCB al beslist om meer in te zetten op digitaal leren en afstandsleren. Daartoe zette het OCB een samenwerking op met *D-Teach*, een organisatie die op dat vlak heel wat expertise heeft. Die samenwerking zal leiden tot het aanbieden van vormingen voor leerkrachten rond digitaal leren. Tegelijkertijd biedt het OCB ook zelf vormingen aan en ontwikkelt het tools om digitaal leren te stimuleren.

De ICT-toolkiezer van het OCB is daar een recent voorbeeld van. Via deze tool helpt het OCB leerkrachten om de juiste digitale middelen in te zetten bij het lesgeven. Het OCB heeft zijn eigen expertise op het vlak van digitale tools verbonden aan de inzichten rond didactiek van de heer Tim Surma. In de tool kan een leerkracht op een didactische aanpak klikken, bv. “geef een duidelijke, gestructureerde en uitdagende instructie”, om na te gaan hoe hij daar een digitale invulling aan kan geven. In dit voorbeeld zijn er 3 opties: zelf filmpjes maken, bestaand filmmateriaal inzetten of audio-instructies aan de leerlingen geven. Als de leerkracht doorklikt op de audio-instructies, krijgt hij een overzicht van softwaretools en apps waarmee hij in de klas aan de slag kan met de leerlingen. Er zijn verschillende didactische werkvormen uitgewerkt en aan digitale tools gelinkt.

De tweede strategische doelstelling is dat het OCB niet alleen dé partner inzake *urban education* wil zijn voor de scholen, maar ook voor het bredere werkveld en de ruimere omgeving. Het OCB wil de expertise die het de voorbije jaren inzake grootstedelijk onderwijs heeft opgebouwd, breed aanbieden, zowel binnen als buiten Brussel. Het OCB wil ook het werkveld sterker maken om goed te kunnen onderwijzen binnen die grootstedelijke context.

Een eerste nieuw accent is dat het OCB de samenwerking en uitwisseling tussen scholen nog veel meer wil faciliteren. In sommige scholen is er veel expertise aanwezig en worden er veel dingen ontwikkeld, maar die stromen niet altijd door naar scholen die met dezelfde uitdagingen of vragen worden geconfronteerd. Daarom heeft het OCB sinds dit jaar ‘lerende netwerken’ ingevoerd, om scholen die rond dezelfde thema’s en uitdagingen werken, samen te brengen. Er

zijn o.a. lerende netwerken rond leerlingenbegeleiding, de overgang van basis naar secundair onderwijs, maar ook rond concrete onderwijsinhouden zoals leesonderwijs.

Een ander nieuw accent is het delen van expertise. Het OCB heeft heel wat expertise opgebouwd en heeft beslist om zijn lesmateriaal, tools en instrumenten veel breder te delen via het platform KlasCement, dat breed toegankelijk is voor leerkrachten in en buiten Brussel en vanuit de Vlaamse overheid wordt gesteund.

Verder neemt het OCB deel aan onderzoeks- en ontwikkelingsprojecten van universiteiten, hogescholen en andere partners waarin het vooral de grootstedelijke invalshoek naar voren brengt.

Daarnaast ontwikkelt het OCB tools en materiaal. De website www.communicerenmetouders.brussels, die in oktober 2020 werd gelanceerd, is daar een mooi voorbeeld van. Via dit nieuwe webplatform wil het OCB scholen helpen in de samenwerking en communicatie met ouders. Vanuit een grootstedelijke invalshoek krijgt de school tips, infofiches, filmpjes, downloads en instrumenten om sterker te worden in het communiceren met ouders. De website bevat ook een tool die de school kan gebruiken om zelf materiaal als brieven, flyers en affiches te maken met een professionele uitstraling.

Een van de rubrieken gaat over kleuterparticipatie. Die rubriek bevat heel wat achtergrondinformatie die de leerkracht kan gebruiken om met ouders aan de slag te gaan. Op welke manier kan je in gesprek gaan met ouders? Hoe creëer je kwaliteitsvolle interacties? Hoe kan de ouder in de thuissituatie bezig zijn met de kinderen? De rubriek bevat ook links naar andere interessante bronnen en websites en naar filmmateriaal.

De website biedt voorts concrete fiches en werkinstrumenten aan die de leerkracht kan gebruiken als houvast maar ook om zelf met de ouders aan de slag te gaan. Dankzij de tool kunnen leerkrachten en scholen hun eigen insteek geven aan het materiaal dat door het OCB is ontworpen. Een goed voorbeeld is het oudercafé. De school kan die op maat van de school invullen en toegankelijk maken.

De derde strategische doelstelling is dat het OCB een spilfunctie wil vervullen in relatie tot een aantal cruciale partners die met leerlingen en ouders werken. Dat is een heel belangrijke functie, aangezien het OCB de leerlingen wil voorbereiden op leren, leven en goed functioneren in een superdiverse samenleving. Leerlingen moeten daarom de kans krijgen om talenten te ontdekken en ontwikkelen. Dat vraagt een specifiek aanbod, in samenwerking met verschillende partnerorganisaties. Het OCB wil een spilfunctie vervullen om ervoor te zorgen dat de samenwerking met die partnerorganisaties goed op elkaar is afgestemd en een echte meerwaarde creëert.

Een nieuw accent is het aanbod rond veerkracht en weerbaarheid bij leerlingen. Het OCB heeft dat de voorbije jaren opgebouwd en eigen lesmateriaal ontwikkeld dat sinds dit jaar verankerd is in een aanbodgestuurd ondersteuningstraject waarop scholen kunnen intekenen. Op die manier wil het OCB nog meer inzetten op de talenten, de identiteitsontwikkeling, de veerkracht en de weerbaarheid van de leerlingen en de leerkrachten materiaal daarrond aanbieden.

Verder heeft het OCB een aantal samenwerkingsverbanden met partners versterkt of opgestart. Zo wordt de samenwerking met BRUZZ Ket onverminderd voortgezet, wat een heel succesvol verhaal blijft. Het OCB hanteert nog veel meer dan vroeger een onderwijskundige insteek, zodat

het materiaal van BRUZZ Ket ook actief gebruikt kan worden in de dagelijkse klaspraktijk, al is het maar als leesmateriaal of als interactief materiaal bij spreektaken.

Het OCB is ook een samenwerking gestart met School zonder Racisme, enerzijds om de eigen werking daarrond te versterken, maar anderzijds ook om het aanbod van School zonder Racisme toegankelijk te maken voor de scholen.

Het OCB heeft tevens een samenwerking opgezet met de vzw PEP, die actief is rond bijlessen voor scholieren, maar ook aan een project werkt rond rolmodellen voor de scholieren.

Verder heeft het OCB aandacht voor specifieke doelgroepen, zoals leerlingen met moeilijk gedrag en hoogbegaafde leerlingen. Zo heeft het OCB een intervisie-leerlabo over hoogbegaafdheid ontwikkeld dat heel positief onthaald wordt. Het OCB kijkt vooral wat hoogbegaafdheid betekent voor meertalige leerlingen en leerlingen met een kwetsbare achtergrond, want ook in die doelgroep zitten hoogbegaafde leerlingen die een specifiek aanbod nodig hebben. Momenteel werkt het OCB op een intervisieniveau, waarbij het vooral tracht om de expertise die in de scholen aanwezig is, samen te brengen en daar eventueel nog dingen aan toe te voegen.

Tot slot, zijn er nog de inhoudelijke kernthema's: taalonderwijs Nederlands, meertaligheid en armoede. Alle leerlingen moeten natuurlijk vaardig worden in de schooltaal Nederlands. Dat blijft dan ook een heel belangrijk onderdeel in de werking van het OCB. Vorig schooljaar ging 60 tot 70 % van de activiteiten en ondersteuning over taalonderwijs Nederlands in een meertalige onderwijscontext. Nieuwe accenten daarin zijn taalscreening en taalintegratietrajecten, maar binnen een breder taalbeleid.

Er zijn ook nieuwe accenten in het vormingsaanbod van het OCB. Zo gaat er veel aandacht naar leesonderwijs. Het is belangrijk dat leerlingen meer lezen, niet alleen in Brussel, maar ook in Vlaanderen en in de rest van de wereld.

Verder werkt het OCB aan materiaalontwikkeling. Het OCB tracht dat materiaal bovendien op een heel toegankelijke manier beschikbaar te stellen voor de leerkrachten en het brede publiek, onder meer via KlasCement, het online platform voor leerkrachten in Vlaanderen en Brussel. Het OCB probeert materialen via dit platform te verspreiden omdat er heel wat leerkrachten op actief zijn. Een fiche met didactische aanwijzingen rond het stimuleren van mondelinge interactie bij kleuters tijdens afstandsonderwijs werd al 739 keer gebruikt door kleuterleidsters. De spreker betoogt dat meertaligheid een sleutelcompetentie is voor succes op school en in de samenleving. Behalve aandacht voor Nederlands en Frans moet er ook ruimte zijn voor de verschillende thuistalen van leerlingen. Het OCB besteedt expliciet aandacht aan vreemde talen. Het Engels en het Frans worden geleidelijk aan opgebouwd in de ondersteuning van het taalonderwijs. Het OCB is daarom dit schooljaar gestart met het leerlabo Frans in het basisonderwijs om leerkrachten sterker te maken op het vlak van taalonderwijs Frans en leerlingen de kans te geven de taal op een volwaardige manier te verwerven. Het tweede belangrijke luik is het opvolgen en ondersteunen van initiatieven rond meertaligheid. Het gaat dan bv. om CLIL (Content and Language Integrated Learning) in het secundair onderwijs, het stimuleren van meertaligheid in het basisonderwijs en talensensibilisering.

Verder ondersteunt het OCB de ontwikkeling van ondersteunende tools, getuige de opstart van www.brusselvoltaal.be in januari 2021. De voorbije decennia werd er veel expertise over onderwijs en meertaligheid ontwikkeld en gedeeld in Brussel en Vlaanderen. Voorbeelden zijn

de sites *meertaligheid.be* en *metrotaal.be* die steunen op onderwijsonderzoek, maar deze moeten volgens het OCB nog toegespitst worden op Brussel.

‘Brussel vol Taal’ is bedoeld als een aanvullende online toegangspoort die uit 3 grote luiken bestaat. Het eerste behandelt de vraag ‘hoe leer je een taal?’ Wat zijn de basisinzichten die een leerkracht moet bezitten over taalverwerving in een meertalige context? Op welke manier kunnen die inzichten vertaald worden in effectieve didactiek en een goede klasaanpak? Het tweede luik draait rond de leerlingen. Hier zijn tools en instrumenten te vinden waarmee het taalprofiel van leerlingen in kaart gebracht kan worden. Tot slot, is er het luik ‘Aan de slag’, waarmee het schoolteam het profiel van de school kan vastleggen. Hoe kan het taalbeleid van de school worden afgestemd op de Brusselse taalrealiteit? Daarnaast zijn er ook heel wat activiteiten en Brusselse praktijken te vinden op de site, zodat leerkrachten inspiratie bij andere scholen kunnen opdoen.

De laatste strategische doelstelling is het ondersteunen van armoedebeleid op school. De spreker wijst op de ernstige impact van armoede op het onderwijs. Het OCB probeert antwoord te geven op 2 vragen.

Ten eerste: hoe kan een schoolbeleid rekening houden met de financiële uitdagingen van armoede? Hiertoe werd een structurele samenwerking opgestart met de vzw STOS (Samen tegen onbetaalde schoolfacturen). Momenteel worden onderwijsondersteuners van het OCB opgeleid om een traject armoedebegeleiding op school te kunnen ondersteunen.

Ten tweede: hoe kan een leerkracht in de klas rekening houden met leerlingen die geconfronteerd worden met armoede? Deze leerlingen beschikken namelijk over andere voorkennis en hebben vaak een andere kijk op onderwijs. Naast de voortzetting van de bestaande activiteiten introduceert het OCB het ‘Leerpad armoede’. Dat is een online tool ontwikkeld door de ervaringsdeskundige van het OCB die basiskennis over armoede toegankelijk maakt aan de hand van denkoefeningen en opdrachten. Zo kunnen leerkrachten zelfstandig inzichten verwerven. Daarnaast is er ook een forum aan verbonden waar leerkrachten advies kunnen inwinnen van de ervaringsdeskundige zelf.

Er worden nog meer initiatieven voorbereid om leerkrachten te ondersteunen bij het gebruik van deze tools. De Raad zal hiervan op de hoogte gehouden worden.

De missie van het OCB luidt dat alle kinderen en jongeren vanuit hun sociale, culturele en talige diversiteit sleutelcompetenties moeten kunnen verwerven die nodig zijn in deze samenleving.

2. Bespreking

De heer Fouad Ahidar (one.brussel-sp.a) wil graag weten welke samenleving bedoeld wordt. De werking van het OCB heeft niet enkel een invloed op leerkrachten. Er volgen om en bij de 50.000 kinderen anderstalig onderwijs. Hebben zij en hun ouders een stem gekregen?

De spreker wil graag weten hoe de samenwerking tussen het OCB en Abrusco concreet verloopt. Hoe zal het OCB vroegtijdige schoolverlaters opvolgen? *Perspective.brussels* ziet toe op de uitvoering van het preventieprogramma tegen schoolverzuim. Wordt er een samenwerking overwogen?

De Raad erkent dat niet alle leerlingen in het Brusselse onderwijs tijdens de lockdown over voldoende middelen beschikten om les te volgen. De situatie in Brussel is dan ook anders dan die in Vlaanderen. Collegelid Sven Gatz heeft al vruchtbaar samengewerkt met de Vlaamse minister van Onderwijs. Wat onderneemt het OCB om de digitale kloof te dichten?

Er zijn volgens experts geen cijfers beschikbaar over pestgedrag in Brusselse scholen. Kan het OCB als expertisecentrum hier verandering in brengen?

In de eerste helft van 2020 werd er een rondvraag gehouden in het Brusselse Nederlandstalig onderwijs om input te krijgen van schoolteams. Werden de leerlingen en hun ouders, het jeugdwerk of de Raad hierbij betrokken? Zo neen, waarom niet?

Heel wat ouders in Sint-Jans-Molenbeek vinden dat het positieve effect van het project 'Samen naar school' minder zichtbaar is sinds het initiatief werd overgenomen door het OCB. Hoe komt dit? Het doel van het project is om Nederlandstalige ouders aan te moedigen hun kinderen in te schrijven in de buurtschool. Zo zouden Nederlandstalige leerlingen beter verspreid raken over verschillende gemeenten. Het project werd niet enkel in Sint-Jans-Molenbeek, maar ook in andere gemeenten uitgevoerd met de steun van de VGC. Hoeveel leerlingen werden ingeschreven in een concentratieschool in een deelnemende gemeente? In welke gemeenten wordt het project nog uitgevoerd en hoe ondersteunt het OCB de scholen in kwestie? Werd het project sinds de overname al geëvalueerd?

Heeft het OCB een speciaal team dat instaat voor psychologische hulp aan jongeren? Veel jongeren voelen dat het onderwijsniveau daalt. Sterkere leerlingen moeten ook gestimuleerd en ondersteund worden. Differentiatie is goed maar moet in 2 richtingen werken.

Hoogbegaafdheid wordt de laatste tijd vaker onder de aandacht gebracht, meent **de heer Arnaud Verstraete (Groen)**. Het is voor de scholen in het VGC-netwerk niet altijd gemakkelijk om antwoord te geven op de vragen van ouders. Scholen verwijzen vaak door naar het CLB of een privébedrijf in Vlaanderen. Hoe gaat het OCB om met deze situatie? Verschafft het OCB actief informatie over hoogbegaafdheid? De spreker heeft de indruk dat de scholen het aanbod van het OCB niet in de praktijk kunnen brengen.

Het methodeonderwijs staat nog niet volledig op punt, vindt de spreker. Uit het buitenland komt echter veel input over nieuwe methodes zoals beter inspelen op de intrinsieke motivatie en interesses. Veel scholen binnen het VGC-netwerk vallen terug op klassieke onderwijsmethodes. Mede dankzij zijn omvang staat het Franstalige netwerk verder in de zoektocht naar vernieuwing. Ondersteunt het OCB scholen die willen experimenteren met nieuwe methodes? Worden andere scholen hiertoe gestimuleerd?

De spreker is het er stellig mee eens dat meertaligheid opportuniteiten creëert voor jongeren in Brussel. Daarom is de uitwisseling van leerkrachten een goed idee. De taalvakken Nederlands en Frans worden vaak niet door een moedertaalspreker gegeven, wat een invloed heeft op de kwaliteit van het onderwijs. Die moedertaalsprekers zijn echter aanwezig en zouden uitgewisseld moeten worden tussen scholen. Collegelid Sven Gatz gaf al aan dat er volgend jaar waarschijnlijk met proefprojecten gestart zal worden. Zou het OCB zo'n concreet initiatief kunnen organiseren? Zijn er andere veelbelovende methodes om het taalniveau in het Nederlandstalige onderwijs te versterken?

De spreker vindt het initiatief om uitdagende speelplaatsen te creëren lovenswaardig. Leerlingen moeten zich fysiek kunnen uitleven. In de stad is er echter niet altijd voldoende plaats voor scholen om zulke speelplaatsen te bouwen. Het OCB doet daarom een oproep om scholen hiervoor te subsidiëren. Zijn er al concrete voorbeelden van zulke projecten?

Het commissielid benadrukt ook het belang van digitaal leren. De uitdaging om de schermtijd van kinderen te controleren is echter groot. Een te grote blootstelling aan schermen heeft een negatieve invloed op de ogen en op de ontwikkeling van het concentratievermogen. Wat is de visie van het OCB op dat vlak? Zijn er concrete projecten die ouders en kinderen bewust maken van de risico's?

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld) feliciteert het OCB met het project rond stadsleerkrachten en is tevreden dat diversiteit en differentiatie prioritair zijn gebleven. Welke nieuwe accenten worden er gelegd in het zelfstandige leerpad voor leerkrachten? Wat wordt er concreet aan de leerkrachten meegegeven?

Ze heeft uit de uiteenzetting van de heer Piet Vervaecke geleerd dat er wordt samengewerkt met een vzw voor huiswerkbegeleiding. Voor zover zij weet was er de laatste 10 tot 15 jaar de optie in het Nederlandstalig onderwijs om de klassen kleiner te maken zodat de leerlingen in de klas zelf beter begeleid kunnen worden en thuis enkel de geziene stof nog moeten inoefenen. Wat maakt dat er nu toch gekozen wordt om samen te werken met een externe vzw rond huiswerkbegeleiding?

Het is een goede zaak dat er al voor de pandemie gewerkt werd aan digitaal leren en afstandsonderwijs, want zij ziet dit als een pluspunt voor het onderwijs in de toekomst. Er zou daarvoor samengewerkt worden met *D-Teach*. Moeten de scholen daarvoor intekenen via het OCB, of kunnen zij ook onafhankelijk van het OCB contact opnemen met *D-Teach*? Hoeveel Nederlandstalige scholen in Brussel maken gebruik van het platform of de tool?

Veel leerlingen in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel zijn meertalig en hebben het Nederlands als 2de of 3de taal. Veel leerlingen zijn zeer zwak in het vak Frans. Wat is het verschil tussen het leerlabo Frans en de gewone lessen Frans in het basisonderwijs? Zal er vroeger gestart worden met de lessen Frans? Als er gesproken wordt over een grootstedelijke context, aan welke samenwerking wordt er dan gedacht. Gaat het over internationale samenwerking of over samenwerking met Franstalige scholen in Brussel? Zijn er geen opportuniteiten voor meer samenwerking met de Franstalige scholen in Brussel? Het commissielid denkt dan bv. aan gemengde speelplaatsen, zodat er al spelenderwijs gestart kan worden met het leren van de andere taal.

Vervolgens benadrukt ze dat armoede in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest groot is. Uiteraard vindt ze het goed dat er tegemoetgekomen kan worden in de schoolfacturen, maar ze vraagt zich af in welke mate die armoede een weerslag heeft op het kind zelf. Heeft het niet-betalen van de facturen ook een weerslag op het welbevinden van de kinderen in de school? Uiteindelijk is het niet de fout van de kinderen dat de ouders de facturen niet kunnen betalen en daarom zou het heel jammer zijn dat de kinderen er in de klas op een of andere manier benadeeld door zouden worden. Hoe wordt er hierover gecommuniceerd door leerkrachten en directie? Wat zijn hiervoor de algemene richtlijnen?

Naast het welbevinden van de kinderen is de spreker geïnteresseerd in de leerwinst die behaald wordt. Hoe wordt die leerwinst gemeten? Hoe wordt er gemeten of alle maatregelen die nu

genomen worden ook leerwinst opleveren in de komende jaren?

Ten slotte vraagt ze wat meer informatie over het project Time out en de vzw Tabora. Dat zou ook geïmplementeerd worden binnen het OCB. Welke begeleiding biedt het OCB aan? Krijgen jongeren die hun diploma voor de examencommissie proberen te behalen ook begeleiding van het OCB? Welke opleidingen kunnen er gevolgd worden?

De heer Pepijn Kennis (Agora) vraagt zich af hoe het OCB zich intern organiseert. Hoe worden de doelstellingen bepaald? Hoe worden daar acties aan gekoppeld? Wordt dat bepaald door een directiecomité, of worden de prioriteiten bepaald door alle onderwijsondersteuners en medewerkers samen op basis van hun contacten met de leerkrachten? Organisaties waar de prioriteiten echt *bottom-up* zijn, werken duurzamer en zijn beter afgestemd op het terrein. Wat zijn de interne organisatie methodes en beslissingsstructuren?

Voor het overige sluit hij zich aan bij de vragen van zijn collega's over meertaligheid en de Brusselse onderwijsstructuur.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA) heeft op de blog van de heer Piet Vervaecke gelezen dat hij pleit voor een gedifferentieerd aanbod van een combinatie van moedertaal, ondersteuning, krachtig taalonderwijs, onderwijs van vreemde talen, immersieonderwijs, taalgericht vakonderwijs, talensensibilisering en taalstimulering buiten de schoolmuren. Vandaag hoorde hij spreken over STIMOB. Graag hierover wat meer toelichting.

Uit een reportage van *Ter Zake* over het meertalig Atheneum in Sint-Pieters-Woluwe bleek dat het niet evident is om ervoor te zorgen dat de kennis van het Nederlands in dergelijke onderwijsvormen op peil blijft. In Nederlandstalige ASO-scholen, waar ingezet wordt op doorstroming naar het hoger onderwijs, is die kennis van het Nederlands natuurlijk wel essentieel. Is het wel mogelijk om in te zetten op én meertalig onderwijs én voldoende kennis van het Nederlands? Wat betekent de vereiste voor stadsleerkrachten om meertalig te denken concreet?

Het commissielid is blij dat het OCB al voor de pandemie bezig was met de ontwikkeling van afstandsonderwijs en digitaal leren. Volgens sommigen vergroot het afstandsonderwijs de kloof tussen sterkere en zwakkere leerlingen. Is dat in Brussel een groot probleem? Hoe gaat het OCB daarmee om?

In december 2020 heeft het Vlaams Parlement een hele reeks corona-aanbevelingen voor het onderwijs goedgekeurd. Heeft het OCB daar kennis van genomen? Werd er voldoende rekening gehouden met de grootstedelijke context?

Op de LinkedIn-pagina van de heer Piet Vervaecke zag de spreker een artikel over leerstofachterstand, waarin geopperd wordt dat de coronacrisis ervoor zal zorgen dat er meer naar de essentie zal worden gegaan van wat er echt belangrijk is in de leerstof. Leerstofachterstand zou dan leiden tot prioritering van onderwijsinhoud. Kan de heer Piet Vervaecke hierop ingaan? Heeft het OCB aandacht voor het omgaan met leerstofachterstand?

In zijn presentatie zegt de gastspreker dat er 4 verschillende manieren zijn om om te gaan met een meertalige context in een school, bv. straffen of valoriseren. Daarbij werd gezegd dat er geen pasklaar antwoord is en dat de ene methode niet noodzakelijk beter is dan de andere. Toch had de spreker de indruk dat de 4de methode de voorkeur heeft. Klopt dat?

Wat armoede betreft wordt aangesloten bij de vraag van mevrouw Khadija Zamouri. Hoe wordt er omgegaan met kinderen in armoede? Kan dat wat concreter gemaakt worden? Welke problemen pakken leerkrachten niet altijd even goed aan? Wat kan er nog verbeterd worden?

Binnen de diversiteit in de Brusselse scholen is het niet altijd eenvoudig om te vinden wat de leerlingen met elkaar verbindt. Hoe moeten de leerkrachten en scholen daar precies mee omgaan? Hoe ontwikkelen scholen een visie om in die diversiteit ook gemeenschap en verbondenheid te brengen? Het is goed dat er veel aandacht gegeven wordt aan diversiteit, maar er moet volgens hem ook aandacht gegeven worden aan het opbouwen van iets gemeenschappelijks. Welke instrumenten kunnen er daarvoor worden uitgereikt vanuit het OCB?

De heer Piet Vervaecke antwoordt dat het inderdaad de bedoeling is om leerlingen voor te bereiden op het samenleven in de maatschappij. Het OCB wil vooral leerlingen voldoende vaardig maken en ervoor zorgen dat ze een aantal sleutelcompetenties verwerven die nodig zijn om te functioneren in de samenleving van de 21ste eeuw. Het is eerder de taak van de politiek om te kijken wat die ideale samenleving dan moet zijn, terwijl het OCB de leerlingen voldoende bagage wil geven om vaardig en veerkrachtig in het leven te staan.

Het OCB – en zelfs de voorloper van het OCB – is al heel lang bezig met ICT en onderwijs. Dat is nu actueler geworden. Er zijn 2 belangrijke uitdagingen. Enerzijds, moeten alle leerlingen en gezinnen voldoende middelen hebben om mee te zijn met het digitaal leren. Er zijn al een aantal initiatieven hiervoor genomen. Anderzijds, werkt het OCB aan het versterken van de competenties van leerlingen om met die middelen op een goede manier om te gaan. Het OCB focust zich vooral op de laatste uitdaging. Het OCB heeft een analyse gemaakt waar de problemen zich situeren op die 2 vlakken. Momenteel worden de resultaten verwerkt en wordt er gekeken welke acties er op de verschillende niveaus mogelijk zijn.

De spreker beaamt dat differentiatie in 2 richtingen moet werken. Een aantal nieuwe initiatieven van het OCB richten zich hier op. Ook voor hoogbegaafde kinderen worden er dus initiatieven ontwikkeld. Die zijn er gekomen op vraag van het werkveld. Ouders gaven aan dat het onderwijs hier maar moeilijk antwoorden op kan bieden. Daarop is het OCB de scholen hierover gaan bevragen en werd er inderdaad vastgesteld dat scholen niet goed weten hoe ze hiermee moeten omgaan. Daarom heeft het OCB dit schooljaar een initiatief opgestart waarmee leerkrachten uit verschillende scholen worden samengebracht om hierover expertise te ontwikkelen en hen in contact te brengen met andere organisaties. Dat wordt nu opgestart. Er werden al 2 intervisiemomenten georganiseerd. De bedoeling is om dat in de toekomst verder uit te rollen.

Het OCB heeft op het vlak van pesten een aantal tools ontwikkeld waarmee ze de scholen en de leerkrachten willen versterken om met dit soort situaties om te gaan. Verder worden scholen doorverwezen naar andere organisaties die daar hun *core business* van gemaakt hebben.

In Brussel zijn er een aantal scholen die methodeonderwijs aanbieden. Ook deze scholen worden ondersteund door het OCB. Het OCB onderzoekt ook hoe het methodeonderwijs zich verhoudt ten opzichte van een aantal specifieke uitdagingen in Brussel. Soms moeten een aantal basisprincipes uit het methodeonderwijs aangepast worden aan de diversiteit van de leerlingenpopulatie in Brussel. Ook scholen die geen methodeonderwijs aanbieden, kunnen op een eigentijdse en innovatieve manier met onderwijs bezig zijn. Er zijn in Brussel zo heel wat scholen op een innovatieve en eigentijdse manier bezig rond onderwijs. Het OCB ondersteund

dat volledig.

Projecten voor meertalig onderwijs en uitwisseling tussen taalgemeenschappen zijn niet zo evident om op te starten, zeker in coronatijden. Nochtans ziet de spreker hier heel wat opportuniteiten. Er zijn een aantal mogelijkheden in het kader van de 2-talige lerarenopleiding, Teach for Belgium en projecten van een aantal gemeenten waarin een uitwisseling wordt georganiseerd binnen de taalgemeenschappen. Deze partners weten dat ze daarbij een beroep kunnen doen op het OCB voor ondersteuning.

Wat de vraag over het leerlabo Frans en de positie van het Frans betreft, merkt de heer Piet Vervaecke op dat het Frans in veel scholen minder aan bod komt om verschillende redenen, bv. vanwege de taalvaardigheid Frans van de leerkracht of omdat de taalvaardigheid Frans bij bepaalde leerlingen heel hoog is of vanwege de urgentie om eerder in te zetten op andere leergebieden dan het Frans. Het leerlabo Frans wil vooral leerkrachten sterker maken om een krachtiger vreemdetalenonderwijs aan te bieden. Niet alleen het taalonderwijs Nederlands, maar ook het leergebied Frans moet sterk uitgebouwd zijn. Het OCB heeft vastgesteld dat het niet evident is voor scholen om te beschikken over leermiddelen die afgestemd zijn op een hogere taalvaardigheid Frans van de leerlingen in het Nederlandstalige onderwijs in Brussel in vergelijking met Vlaanderen. De beschikbare methodes zijn daar niet op afgestemd. Het is de bedoeling om verder met de leerkrachten aan de slag te gaan en te kijken op welke manier de kwaliteit van het vreemdetalenonderwijs kan worden verhoogd zodat het niet alleen de Nederlandstalige leerlingen ten goede komt, maar alle leerlingen en ze hun taalvaardigheid Frans op een voldoende kwaliteitsvolle manier kunnen verwerven.

Wat de vragen over armoede betreft, wordt gesteld dat het zeker de bedoeling van het OCB is om scholen te doen nadenken over een armoedebeleid. Het gebeurt zelden dat kinderen op basis van armoede door de school gestigmatiseerd worden, maar er zal in bepaalde gevallen ongetwijfeld een pervers effect zijn. De bedoeling is om de school daarover te laten nadenken en acties te ontwikkelen binnen het schoolteam en een actieplan te ontwikkelen. Het onderwijskundige onderdeel is zeker even belangrijk als het financiële deel. Uit onderzoek dat gebeurd is in het kader van Kleine Kinderen Grote Kansen blijkt dat de communicatie en de gebruikte taal in gezinnen die in armoede leven anders is dan in andere gezinnen. Dat betekent dat kinderen die vanuit armoede aan het onderwijs deelnemen, dat doen vanuit een andere vorm van communicatie. Ze beschikken soms over een andere voorkennis, wat niet noodzakelijk minder voorkennis betekent. Het onderwijs dat vooral met een middenklassebril kijkt, slaagt er niet altijd in om daarop in te spelen of daarbij aansluiting te vinden. Vanuit de ondersteuning die het OCB de voorbije jaren op dat vlak al heeft gedaan, wordt opgemerkt dat als de leerkrachten de armoedebril kunnen opzetten, ze sterker worden om alle leerlingen, en dus ook leerlingen die vanuit armoede aan het onderwijs participeren, een veel actievere rol te kunnen geven en op die manier meer leerkansen te geven.

De vraag over huiswerkbegeleiding en bijlessen is een complexe vraag omdat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen de onderwijsniveaus. De samenwerking met de vzw PEP gebeurt in het secundair onderwijs waarbij de scholieren van bv. de 3de graad secundair onderwijs bijlessen geven aan scholieren in de 1ste graad. Het gaat eerder om extra kansen creëren voor die kinderen, een rolmodel zijn of de leerstof op een andere manier benaderen. Het is zeker niet de bedoeling om huiswerkklasjes uit te bouwen. Het gaat eerder over een indirecte rol, namelijk het leren ondersteunen door de leerlingen vaardigheden helpen te ontwikkelen om met de leerstof om te gaan, buiten de schooltijd. In het basisonderwijs moet dat zo maximaal mogelijk gebeuren binnen de school en in relatie met de thuissituatie.

De organisatie telt 100 medewerkers die dagelijks actief zijn in 1 of meerdere scholen, in Brede Scholen en op speelpleinen. Op die manier hebben ze heel veel voeling met wat er leeft en beweegt binnen de scholen, in de relatie tot de leerlingen, maar ook tot de ouders. Die onderwijsondersteuners werken in 10 tot 12 zelfsturende teams met telkens ongeveer 10 medewerkers waarin inhoudelijke thema's besproken worden. Die krijgen ook een plaats op teamvergaderingen en in werkgroepen en worden vertaald in nota's en adviezen.

De manier waarop de inbedding van het OCB binnen de VGC heeft vorm gekregen, is uniek. Een vrij grote werkveldpartner is ingebed binnen een overheidsadministratie en maakt op die manier verbinding met het beleid. Het is heel positief om op die manier een wisselwerking te creëren tussen het werkveld, het beleid en de Administratie.

De spreker wijst erop dat het project stimulerend meertalig onderwijs in Brussel (STIMOB) al heel oud is. Het is op touw gezet in relatie tot het werk van de heer Piet Van De Craen van de VUB en vooral geïmplementeerd in het GO!. Het is een project van de Scholengroep Brussel. Ondertussen brengen een tiental scholen van het GO! een vorm van meertaligheid binnen in hun scholen. De leerstof wordt eerst in het Nederlands gegeven en nadien ook in het Frans zodat ze krachtiger wordt verankerd bij meertalige leerlingen. Op die manier werken ze aan moedertaalondersteuning: ze gebruiken de moedertaal om de leerstof nog sterker te verankeren, ook in het Nederlands. Over dit project is er al veel gepubliceerd, onder andere door de heer Piet Van De Craen: wat zijn de resultaten ervan? Wat is de impact, vooral op de hersenactiviteit? De spreker treedt daarover niet verder in detail, omdat er voldoende informatie over te vinden is.

Het OCB heeft altijd heel sterk de diverse insteek bij meertaligheid ondersteund. Het is de ambitie van iedereen om alle leerlingen zo meertalig mogelijk op te laten groeien. Dan is het niet mogelijk om te zeggen dat 1 manier van werken de juiste oplossing is. Daarom verwijst het OCB er vaak naar om veel verschillende aanpakken te integreren binnen de werking van de school, bv. om in het vreemdetalenonderwijs het Frans te versterken. In andere situaties zijn er dan weer andere vormen van meertalig onderwijs mogelijk en in nog andere moet er vooral worden ingezet op de versterking van de thuistaal zodat die een opstap kan worden om andere talen te leren enzovoort. Het OCB wil dat in het kader van Brussel vol Taal ten volle ondersteunen.

Een schoolteam kan op het vlak van omgaan met meertaligheid verschillende insteken hanteren. Over een aanpak wordt een expliciete uitspraak gedaan, namelijk over het straffen. Het OCB gaat een dergelijke aanpak vanuit zijn visie niet ondersteunen. Uit heel wat onderzoeken blijkt dat het straffen van talen een heel negatieve invloed op de taalontwikkeling *tout court*. De andere 3 aanpakken kunnen zeker een rol hebben. Dat heeft heel veel te maken met de leerlingenpopulatie, met de leerkrachtcompetenties die in de school aanwezig zijn en met het pedagogische beleid van de school. Het OCB werkt daarin ondersteunend. Het is de school die daarin keuzes maakt vanuit haar pedagogische project, haar visie, haar schoolteam en haar leerlingenpopulatie.

De spreker stelt dat er al heel veel gesproken is over de leerstofachterstand en de problemen ervan. Het OCB ervaart dagelijks dat er op dat vlak heel wat uitdagingen zijn. Het vraagt vooral dat er wordt gezorgd voor goede ondersteuning van de scholen zodat ze de juiste keuzes kunnen maken in de leerplandoelen. De koepels kunnen de scholen ondersteunen om daarin nu een aantal keuzes te maken zodat de leerlingen zo maximaal mogelijk een succesvol schooljaar kunnen doorlopen. Hij benadrukt dat het niet puur over achterstand gaat, maar over leren dat

vertraagd is door omstandigheden. Iedere organisatie heeft het voorbije jaar op een andere manier moeten functioneren en haar doelstellingen wat moeten bijstellen door die andere situatie. Hij roept op om dat ook voor de scholen te doen: kijken op welke manier een aantal doelstellingen bijgesteld kunnen worden en een aantal prioriteiten bepalen.

Collegelid Sven Gatz stelt dat de heer Piet Vervaecke een heel interessante uiteenzetting heeft gegeven en op veel vragen heeft geantwoord, maar hij is er zich van bewust dat er nog vragen blijven. Hij wijst erop dat het OCB ooit is ontstaan met nagenoeg als enige doelstelling om het Nederlands in het Nederlandstalige onderwijs zo sterk mogelijk te maken ten aanzien van de alsmaar groeiende groep anderstaligen. Ondertussen is die doelstelling verruimd omdat er ook een link is met de meertaligheid, omdat er ook meer en meer een link met armoede is en met het partnerschap met de ouders. Alles wordt nu nog wat breder samengebracht onder de titel *urban education*.

Het model dat de heer Piet Vervaecke heeft voorgesteld op basis van de vraag die het collegelid anderhalf jaar geleden heeft gesteld om de werking van het OCB te verruimen, gebeurt ook in veel andere steden. Dat heeft het collegelid vastgesteld, zeker na een gesprek in Rotterdam waarin heel interessante inzichten naar voren zijn gekomen. Het is goed om te beseffen dat die brede insteek er nu eenmaal is. Die moet niet te breed worden gemaakt. De focus van het OCB is op sommige momenten heel duidelijk in de verschillende subdoelstellingen.

Indirect is dat een antwoord op de vragen van bv. de heer Fouad Ahidar en van de voorzitter over hoe meertaligheid op de best mogelijke manier moet worden bekeken. Het collegelid beseft dat de commissieleden nooit helemaal op dezelfde golflengte zullen zitten. Sommigen zeggen dat het consecutief moet gebeuren: eerst het Nederlands en dan de andere talen, terwijl anderen zeggen alles tegelijk moet gebeuren. Het OCB volgt daar een genuanceerde tussenweg. Afhankelijk van de scholen en de differentiatie in de klasgroepen kunnen daar andere antwoorden op gegeven worden. Men mag niet vergeten dat het OCB daar een bepaalde gestroomlijnde en onderbouwde visie over heeft, maar dat de scholen zelf nog altijd hun autonoom pedagogisch project hebben. De scholen leggen andere accenten naargelang hun onderwijsprojecten. Het OCB probeert alleen zo goed mogelijk te gidsen en te ondersteunen zonder dat er een vast waardeoordeel is. Het probeert heel goed te coachen, een klankbord te zijn en samen naar oplossingen te zoeken. In veel gevallen lukt dat ook.

Wat betreft de vraag van de heer Fouad Ahidar over welk mensbeeld het OCB nastreeft, merkt het collegelid op dat het mensbeeld in een school in Ukkel en een school in Sint-Jans-Molenbeek niet fundamenteel zal verschillen, maar afhankelijk van de leerlingenpopulatie kan het wel lichtjes anders zijn. Het is niet evident om van een mensbeeld te vertrekken en dat te poneren. Hij denkt wel dat het versterken van de rol van *urban education* indirect een antwoord geeft op de vraag. Het OCB probeert coherente pedagogische projecten uit te werken en met de scholen te delen, maar tegelijkertijd is er vaak meer dan 1 antwoord mogelijk op dezelfde vraag. De sterkte van het OCB in al die jaren is dat het dat kan doen.

De spreker maakt de bedenking dat het OCB enorm veel inspanningen doet. Er gaan heel veel middelen naar de ondersteuning van al die scholen en van al die leerkrachten. Hij kent geen andere stad die de middelen en de mogelijkheden geeft om ongeveer 100 mensen in te zetten. Er wordt gretig gebruikgemaakt van de OCB-diensten: 90 % van de scholen gaat erop in, maar niet in dezelfde graad van intensiteit. Het zou interessant zijn om te zien hoe het OCB nog dieper en meer contact kan leggen met bepaalde scholen om hen te ondersteunen waar nodig. Degenen die het meest beseffen dat ze geholpen moeten worden, zijn vaak degenen die daar al

het meest over nagedacht hebben en waarmee natuurlijk een vruchtbare relatie met het OCB kan ontstaan, terwijl sommigen dat niet doen om de een of andere reden terwijl ze toch nood hebben aan een frisse insteek van buitenaf en die kan het OCB hun geven. Het collegelid wil daarin zeker voorzien in de toekomst.

De heer Fouad Ahidar (one.brussels-sp.a) heeft heel veel respect voor het goede werk van de heer Piet Vervaecke dat niet evident is. Op 20 jaar tijd is het aantal leerlingen verdubbeld in het Nederlandstalige netwerk. Ze willen het beste onderwijs en nadien doorstromen naar hogere studies. Hij stelt dat veel antwoorden werden gegeven, maar hij is een beetje teleurgesteld over het antwoord over pesten op school, al begrijpt hij dat wel. Het OCB is opgericht om het Nederlands van de kinderen te versterken. Het is geen pedagogisch of psychologisch centrum. Maar pesten op school is wel een probleem. Heel veel mensen vertellen daarover allerlei verhalen, maar misschien zijn de cijfers niet wat ze zijn en zijn er heel weinig jongeren die worden gepest. Maar toch blijkt dat de cijfers blijven stijgen, zeker in Brussel. Kinderen worden gepest om verschillende redenen, soms omdat ze anders zijn, soms omdat ze uit een gemengd huwelijk komen enzovoort. Sommige kinderen durven niet zeggen dat ze worden gepest omdat hun vader bv. zelf ook werd gepest. Het is een heel moeilijke situatie. Ten slotte, vraagt het commissielid of het OCB nog heeft gewerkt aan het project Samen naar School.

De heer Piet Vervaecke antwoordt dat het OCB het project een tijd heel sterk heeft ondersteund, maar dat het daar op dit moment geen actieve rol meer in heeft. Het is volledig opgenomen binnen de werking van Inschrijven in Brussel van het Lokaal Overlegplatform (LOP) Brussel met infomomenten enzovoort.

De verslaggever;
Khadija ZAMOURI

De voorzitter;
Gilles VERSTRATEN
